

Παλιές φωτογραφίες

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Ε. Παπαδούλης
Σάββατο, 06 Ιούνιος 2009 10:49

Σήμερα 06-06-2009 έπιασες να ταχτοποιείς τις παλιές σου φωτογραφίες.

Με πίκρα αντιλαμβάνεσαι πόσο κακό σου κάνει ν' αντικρίζεις παλιές φωτογραφίες.

Πολύ παλιές, τότε που ακόμη δεν υπήρχε υπολογιστής

Να σε περιμένει στο γραφείο, πάντα έτοιμος ν' αποθηκεύσει ότι θέλεις κι ότι δεν θες ακόμη, ή έστω δεν χρειάζεσαι, μα ο υπολογιστής είναι αν μη τι άλλο χρήσιμος. Γιατί ποιος άλλος θα δεχότανε να γράφει και να αποθηκεύει όσο και να μην του τόχεις ζητήσει, ό, τι σκέφτεται ο σακατεμένος σου νους. Γιατί ο νους σου είναι ρημαγμένος, έχει καταντήσει σαν πεδίο μάχης, όπου κονταροχτυπιούνται αναμνήσεις στις οποίες πόνταρες παλιά σαν τζογαδόρος. Μα ήσουν πάντοτε γκαντέμης, ή γκαντέμη σε στόλιζαν με σιγανή φωνή πίσω από την πλάτη σου –μην και τυχόν τους καταλάβεις- για όνομα Θεού αυτοί είναι ανθρωπιστές, προ πάντων ανθρωπιστές, αρκεί να μην τους ενοχλείς, γιατί να τους ενοχλείς, κατάλαβέ το επιτέλους, εσύ φτιάχτηκες για να αποτελείς άλλοθι για τους παλιούς φίλους και γνωστούς, ή τους καινούργιους φίλους. Όπως πληθαίνουν αυτοί οι νέοι φίλοι, σαν παράσιτα σε ξεχασμένο οικόπεδο. Εκεί εξάλλου είναι η θέση σου, κατάλαβέ το κι αυτό

Ναι, πεδίο μάχης ο νους σου. Δεν ξέρεις ποιοί στρατοί αναμετρήθηκαν μέσα στο κρανίο σου, και στο φινάλε γιατί να σε ενδιαφέρει στα πίσω-πίσω; Όποιοι στρατοί και να ήταν, τώρα η ζημιά έχει γίνει και δεν αλλάζει «ήσουν άτυχος τι να κάνουμε;»

Μπορεί να ήταν φαρμακοβιομηχανίες ή κάτι ισχυρότερο, έτσι πάει ο κόσμος, καλύτερα να ήσουν γαϊδούρι, ή έστω πιο σκληρός, έτσι κάνουν όλοι εξάλλου, έ; Ούτε αυτό αλλάζει, πάρε το απόφαση και μην μας ζαλίζεις με τις –τάχα- ανησυχίες σου. Μόνο βούλωσέ το, ενοχλείς, τα ίδια θα λέμε;

Πάρε και ασχολήσου με τις παλιές σου φωτογραφίες καλύτερα. Μπορεί τα χρώματα να έχουν ξεθωριάσει ή τεχνικά να είναι άθλιες –για όνομα Θεού, τι θέλεις από τούτες και τις αποθηκεύεις;- ρωτώ γιατί μπουκώνεις την μνήμη του υπολογιστή. Και τούτες είναι ακριβές μηχανές, δεν αντέχουν. Να προσέχεις την μνήμη τους, είναι πολύτιμη.

Για την δική σου μνήμη, κανείς δεν νοιάζεται στο φινάλε, αν θες να ξέρεις. Η μνήμη σου δεν έχει ανταποδοτικότητα, πώς να σου το πούμε, να το χωνέψεις;

Χώσου λοιπόν και συνέχισε να ταξιδεύεις με τις παλιές σου φωτογραφίες, άφησέ μας ήσυχους, έτσι κι αλλιώς πάντα αλαφροΐσκιωτος ήσουν, δεν διορθώνεσαι.